

**EEN
BOODSCHAPPER GODS
VOOR
DEZE TIJD**

door

Ghulam Ahmad Bashir H.A.

Ahmadiyya Moslim Missie in Nederland

De Ahmadiyya Beweging

is zuiver religieus.

Prof. Dr H. Kraemer van Leiden schrijft:

„De Ahmadiyya Beweging vormt een interessante uitzondering op de algemeen heersende geest in de Islam als godsdienstige groep. — Men concentreert zich op godsdienstige propaganda en onthoudt zich van politiek... de enige zaak die de Ahmadiyya belang inboezemt is deze, of en in hoeverre bepaalde omstandigheden hen in staat stellen hun boodschap mede te delen. Zij houden zich niet bezig met de Islam als godsdienstig-politiek lichaam, doch met verspreiding der universele waarheid. In dit opzicht vormen zij een merkwaardige groep in de moderne Islam, de enige groep die zuiver missionaire doeleinden heeft. Zij onderscheiden zich door hun toewijding, ijver en zelfopoffering. — De stichter Mirza Ghulam Ahmad moet een machtige persoonlijkheid geweest zijn.

Toen ik Qadian bezocht, ... werd ik getroffen door de levendige geest van grote bezieling voor de Islam". (The Moslim World, April 1931).

Een boodschapper Gods voor deze tijd

In het begin van de 19de eeuw waren de aanhangers van verscheidene godsdiensten er van overtuigd, dat omstreeks deze tijd de hun beloofde profeet, Messias of Mahdi zou verschijnen of vanuit de hemel zou nederdalen. De tijd verliep en niemand daalde uit de hemel noch verscheen van onder de aarde.

Niemand echter wist dat een kind geboren te dezer tijd hun verwachte zou zijn. Het kind was geboren te Qadian, in Punjab, Indië in 1835. Hij groeide op onder de hoede van zijn Schepper en werd door zijn vroomheid uiteraard eerst in zijn eigen omgeving bekend. Aan de andere kant begon de hoop der aanhangers van verschillende godsdiensten langzamerhand te verflauwen. De dijken van hun Godsverwachting braken en lieten de weg vrij voor de golven van het steeds krachtiger wordende materialisme, welke stroming nieuwe krachten ontleende aan de vooruitgang der natuurwetenschap. De religies in die streken, waar de exacte wetenschap bloeide, moesten het juiste antwoord op de eisen van een nieuwe tijd schuldig blijven. Zij moesten machteloos toezien, hoe hun greep verloren ging op een mensheid, die steeds koeler scepticisme stelde tegenover hun gevoelsargumenten en die in de plaats hiervan verstandelijke overwegingen vereiste.

Maar ook de Moslims bevonden zich in grote moeilijkheden. Hoewel hier en daar duidelijke en onverwoestbare sporen waren van hun vroegere groot-

heid, hadden zij de politieke macht verloren. Wanhopig hierover trachtten zij hun positie te herwinnen door water in de wijn te doen en hun godsdienstige overtuiging door compromissen te verzwakken. Juist op dit psychologisch geschikte moment begonnen de Christen-zendingen hernieuwde aanvallen op de Islamietische wereld en, om de hierboven vermelde redenen, niet zonder succes.

Zo zagen Christenen en Moslims uit naar de komst van een hulp uit de hemel, de eersten als hulp tegen het materialisme, terwijl de laatsten verwachtten, dat hun Messias hen in de vroegere glorie zou herstellen.

Wanneer wij de toestand overzien, dan dringt zich heel sterk de vergelijking op met de omstandigheden waaronder Jezus' komst plaats vond. Ook hier een ontredde wereld, waarin lippendienst en farizeïsme tevergeefs een schijn van sterkte trachtten aan te nemen. Ook hier een Messiasverwachting, welke bij de grote massa wortelde in het verlangen naar tijdelijk en uiterlijk heil.

Inderdaad, Jezus sprak een grote waarheid, toen hij zeide: „Zal ik geloof op de aarde vinden, als ik terugkom?”

De mensheid hunkerde naar leiding en had deze meer nodig dan brood, maar hoe moet „de blinde de blinde leiden”? Iemand moest van de hemel nederdalen, opdat Gods belofte zou worden vervuld.

Het is op dit punt, dat God aan Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de latere stichter van de Ahmadiyya Beweging, openbaarde, dat hij de vervulling was van Gods belofte.

Het was in 1889, dat hij verklaarde, de Messias te zijn, die zou komen, de Boeddha, de Krishna op wier komst werd gewacht, de Mahdi, aangekondigd door de heilige profeet Mohammad. (Vrede Gods ruste op hen allen).

Alle mensen uitnodigend, in hem te geloven, indien zij het koninkrijk der hemelen wilden binnengaan, sprak hij de wereld in de volgende bewoordingen aan:

„Ik ben het licht dezer duistere eeuw; hij, die mij volgt zal worden gered van de put, door Satan gemaakt, voor de in duisternis dwalenden. Ik ben door God gezonden, om de mensheid met zachtheid en ootmoed tot de ware God te brengen en de Islamietische zedeleer te herstellen. Zo heeft God mij met hemelse tekenen voorzien om de zoekers naar waarheid tevreden te stellen. Met wonderbare dingen heeft Hij mij terzijde gestaan. Hij heeft mij de geheimen van het ongeziene en van de toekomst geopenbaard, dat volgens de heilige schriften een teken is van de waarachtigheid van degene, die aanspraak maakt op goddelijke openbaringen.”

(Jezus in India)

„Jezus vond de Joden in dezelfde toestand, als ik thans de wereld aantref. En zoals gebrek aan geloof de liefde voor God uit de harten der Joden deed wegdrijven en hun moraal had vernietigd, heeft ook de wereld van heden God niet lief. Ik ben gezonden om de waarheid en het geloof te herstellen en de liefde en vrees voor God in de harten van de mensen te doen herleven. **En dit alleen is het doel van mijn bestaan.**”

(Ketabol Barijja)

Zich tot de Christenen wendende, zei Hij:

„Gij Christenen van Europa en Amerika en gij, die naar waarheid zoekt, weest er van overtuigd, dat de Messias, die zou komen, alrede gekomen is en hij het is, die heden tot ulieden zal spreken. Hemel en aarde hebben tekenen getoond en de profetieën van Gods heilige profeten

zijn thans vervuld... Gij allen, die begerig zijt naar blijvend geluk en eeuwigdurende zaligheid, komt herwaarts tot mij, want hier is de fontein, die al uw zonden zal afwassen en hier zult gij de verlossing vinden, welke de vrucht is van zekerheid, hecht geloof en volmaakte wetenschap.

Weest er van overtuigd, dat uw vertrouwen in Jezus' bloed vergeefs is. Indien nu Jezus niet éénmaal, doch duizendmaal was gekruisigd, zelfs dan zou hij u niet kunnen verlossen. **Immers, de verlossing ligt in het geloof, de liefde en de zekerheid,** doch in genen dele in eens menschen bloed. De tijd toch heeft u geleerd, dat de leerstelling over zijn bloed vals is, verzaakt gijlieden derhalve zo'n geloof, alvorens gij wordt geroepen om voor Gods troon te verschijnen.

Indien nu de waarheid mijner getuigenis niet door Goddelijke autoriteit is bezegeld, ben ik niet waarachtig, doch indien hetgeen ik getuig bevestigd is door het zegel Gods, weest dan indachtig, dat gij U niet door ontkenning van de waarheid onder des Heren gericht stelt. **Een zwakke sterveling, de zoon van Maria, is geenszins ulieder God.** Aan mij nu is de geest gegeven, waartegen niemand vermag te strijden."

Christenen en Moslims vermanende, zei hij:

„Gij Moslims en zonen van Moslims, verwijder de hardheid van uw harten en weest om des Heren wil nederig en trekt uw zwaard niet voor het geloof, want zo doende zijt gij Gods uitverkorenen niet, doch wordt gij door Hem veroordeeld, want gij onteert God, Zijn Profeet, Zijn Boek en Zijn Geloof, ten einde aan uw eigen wenssen te voldoen en buit voor uzelve te verwerven. Ten eigen bate snijdt gij anderen de keel af,

onteert gij de naam des Heren en zoekt uw eigen eer. Denkt gij, dat God diefstal en moord van node heeft om gerechtvaardigd en geëerd te zijn? Dwingt zelfs het woord van een mens de verdiende lof niet van der mensen monden? Waarom dan moet gij doden en plunderen, ten einde mensen te dwingen, Gods Woord te prijzen? **O gij die verhard zijt, wat gij een heilige oorlog en een kruistocht noemt is niet meer,** dan roof en plundering en daardoor hebt gij het geloof niet gediend, doch ieder yreedzaam en goed mens van het ware geloof vervreemd en thans zijt gij verantwoordelijk voor de zonde van een iegelijk, die gij aldus van de Islam deed afkeren."

Tot de Christenen:

„Gijlieden zegt, dat nederigheid uw gewaad en liefde uw kleed is. Waarom zegt gij datgene, wat gij niet doet? Deden Schriftgeleerden en Farizeëen destijds niet hetzelfde, wat gij thans doet? Laten dan uw daden in overeenstemming zijn met uw woorden, opdat de Here u tot rechtschapenheid moge leiden en u de waarheid openbaren. Voorwaar, ik zeg u, dat Jezus zelf tegen u zal getuigen, voor des Vaders aangezicht en hij zal u verloochenen, want immer predikte hij, dat gij de Vader **boven alle dingen zoudt liefhebben** en immer leerde hij, dat alleen God de kennis van het verborgene bezit, dat alleen Hij machtig is, dat bij Hem alle tekenen zijn, dat alleen Hij zal oordelen, dat alleen Hij de Meester is en dat alleen Hij de gever aller dingen is. Doch gij hebt Jezus' woorden niet ter harte genomen en bewerende hem lief te hebben, handelt gij als vijanden en uzelfen zijn discipelen noemende, hebt gij zijn levenswerk

vernietigd en dan zijt gij verheugd, dat hij zal wederkomen om u te belonen.

O gij misleide lieden, Jezus zal u niet belonen, doch hij zal uw schuld aantonen. Ziet, in zijnen naam ben ik gezonden, ten einde op uw gebreken te wijzen en om te waarschuwen voor de dag, waarop de hemelen zullen schudden en de aarde zal beven. En hetgeen een mensenhand vervaardigde en wat hem goed scheen en waarop hij trots was, zal zijn ondergang bevorderen en des mensen handenarbeid zal hem vernietigen en de vruchten zijner werken zullen hem doden en waarin een mens zich zal verblijden zal hem het graf doen ingaan.

Bekeert u derhalve, vóór die ure nabij is en aanvaardt hem van wie u is gesproken door de Messias bij zijn eerste komst en tot wie hij ulieden riep bij zijn tweede komst. Indien gij dan hem aanvaardt, zo zal ik het voor de Vader getuigen en zal Hem uw rechtvaardigheid verklaren en gij zult Zijn welbehagen ervaren en Zijn genade beleven."

Waarachtigheid van Hazrat Ahmad

Natuurlijk ligt de volgende opmerking voor de hand: Iedereen kan wel beweren, dat hij de beloofde boodschapper Gods is. Waaraan kunnen wij de waarachtigheid van zulk een bewering toetsen?

Deze vraag is stellig gerechtvaardigd en wij zullen aan haar beantwoording in de volgende bladzijden de nodige aandacht besteden. Wij doen dit, door eerst de verschillende toetsstenen na te gaan, welke ons bij een dergelijke beoordeling ten dienste staan en dan, naar aanleiding van het gevondene de waarachtigheid van Hazrat Ahmad aantonen. De toets-

stenen, waarover het gaat zijn gelegen in de Goddelijke openbaring en ook in ons eigen gezonde verstand.

1. Rijpheid van tijd.

Volgens de heilige boeken van alle religies verschijnt een gezant Gods, wanneer de mensen van welke tijd ook hun godsdienst vaarwel zeggen. In zulk een tijd zijn allen, geletterden, zowel als ongeletterden, tot het kwade geneigd, met uitzondering van weinigen, van wie men nog kan zeggen, dat ze volgens de geest van hun godsdienst handelen. Met andere woorden: duisternis omhult dan de wereld en een geestelijke zon is nodig, ten einde die duisternis te verdrijven.

Dit is dus een algemene voorwaarde voor de tijd, waarin een profeet verschijnt. In een tijd van geestelijke bloei, van innerlijk licht, zou diens verschijnen niet zo nodig zijn. Wij kunnen hierover kort zijn. Wij toonden reeds in het begin van dit geschrift aan, dat de wereld hunkerde naar een Messias ten tijde van de komst van Hazrat Ahmad.

In zijn werk: „Wat is godsdienst?” schrijft Tolstoy:

„De mensen onzer beschaafde wereld hebben thans het toppunt van wreed, dierlijk en immoreel leven — hetwelk door goddeloosheid veroorzaakt is — bereikt. Doch thans hebben zij hun ingewikkelde, zorgvuldig uitgewerkte, nutteloze wetenschappelijke inspanningen om het kwaad van dit leven te verbergen tot zulk een graad van onnodige verwarring opgevoerd, dat de overgrote meerderheid al haar vermogen, om kwaad van goed, en om leugen van waarheid te onderscheiden, geheel verloren heeft.”

Aldus ging in vervulling, hetgeen Jezus Christus had gezegd:

„Doch de zoon des mensen, als hij komt, zal hij dan ook geloof vinden op de aarde?”

Niemand zal het in twijfel willen trekken, dat de tijd rijp was voor de komst van een profeet, een gezant Gods.

2. Het leven van de Profeet.

Volgens de religieuze geschriften van alle tijden moet het leven van een pretendent, alvorens hij op het profeetschap aanspraak kan maken, rein en smetteloos zijn, zodat het volk er zeker van kan zijn, dat hij, die nooit leugens heeft geuit over mensen, zeker niet zou hebben gelogen over God. Wij zien, dat er in de regel een veertig jaren verlopen, voor iemand aanspraak maakt op het profetenschap. Deze tijd moet genoeg geacht worden ter beoordeling van de persoon, om wie het gaat.

Jezus zei:

„Wie van u overtuigt mij van zonde? En indien ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij mij niet?”
Joh.: 8 : 46

En in de Heilige Qoraan lezen wij:

„Voor zeker, heb ik daarvóór een leeftijd onder u geleefd; begrijpt gij dan niet?” 10 : 16

Ook in de boeken der Hindoes staat geschreven, dat het leven der profeten rein was en dat God hun daarom kennis gaf en tot de mensen zond.

Zo willen wij volgens dit beginsel ook zien, of het leven van de profeet Ahmad rein was, zoals dat van andere profeten of niet. Is zijn leven rein geweest, volgens Islamietische beginselen, dan kan zijn aanspraak niet vals zijn.

Hijzelf daagde zijn tegenstanders met de volgende woorden uit:

„Gij kunt mij niet beschuldigen van leugen en bedrog, daar gij kunt aannemen, dat degene, die gewend is leugens te spreken, dat ook nu zou doen. **Wie uwer kan iets verkeers in mijn leven ontdekken?** Het is Gods genade, dat Hij mij vanaf mijn jeugd heeft behoed en een vroom leven heeft doen leiden.”

(Tazkara-tol-Sjehadatijn)

Zijn geval was iets heel anders, dan dat van Jezus. Velen kenden Hazrat Ahmad uit zijn jeugd, waaronder Sikhs, Hindoes en Moslims. Zijn beroemde tegenstander, Maulvi Mohammad Hosain Batalvi, die zijn gehele leven tegen Hazrat Ahmad predikte, kende hem, zoals hijzelf beweerde vanaf zijn jeugd, en zelfs hij kon niets tegen hem inbrengen. Integendeel, hij was gedwongen te verklaren, dat Ahmad (vrede zij met hem) ongeëvenaard was in de geschiedenis der Moslims.

Zulk een eerlijk en waarheidlievend mens was Hazrat Ahmad zelfs, dat Hindoes en anderen hem in de rechtzaal brachten, om tegen zijn eigen vader en familieleden te getuigen, daar men er zeker van was, dat hij nimmer zou liegen omdat zij getuige waren van zijn waarachtigheid en zij wisten dat hem slechts één ding interesseerde en dat was: Waarheid. Alle persoonlijke verwantschap of belangen zette hij daarbij ter zijde, aldus handelend volgens de voorschriften van de heilige Qoraan, welke zegt:

„O gij, die gelooft. Weest oprecht voor God, getuigt met rechtvaardigheid en laat de haat jegens de mensen u niet aanzetten om niet onpartijdig te handelen; handelt onpartijdig, dat komt dichter bij vroomheid en weest oppassend voor God.” 5 : 8

„O gij, die gelooft. Weest onderhouders der rechtvaardigheid, getuigt om Godes wille, zij het ook tegen uzelf, of uw ouders, of uw nabestaanden.” 4 : 136

Gedurende enige jaren werkte Hazrat Ahmad, volgens zijns vaders wil, op een kantoor te Sialkoot. Zijn medewerkers getuigden, dat hij een rechtvaardig en zeer vroom man was.

Het leven van Hazrat Ahmad had dus niets verborgens en, toen hij de mensen uitdaagde aan te tonen, dat het niet rein was, zou het voor zijn vijanden zeer gemakkelijk geweest zijn, eventuele fouten en smetten aan te wijzen. Dit was echter onmogelijk, daar deze fouten en smetten door Gods genade afwezig waren.

Deze zo overvloedig aangetoonde reinheid bewijst mede, dat hij een ware profeet Gods was.

3. Een valse profeet wordt gedood.

Volgens de heilige Boeken zal een persoon, die valselyk beweert, van God openbaringen te hebben ontvangen en dat blijft volhouden, stellig worden gedood. Hierover zegt de Bijbel:

„Maar de profeet, die hoogmoediglyk zal handelen, sprekende een woord in Mijnen naam, hetwelk ik hem niet geboden heb, te spreken, of die spreken zal in de naam van andere goden, dezelve profeet zal sterven.” Deut. 18 : 20

„En de profeet en dromer van dromen zal worden gedood, want hij heeft tot een afval gesproken tegen de Here uw God, Die ulieden uit Egypteland heeft uitgevoerd.” Deut. 13 : 5

„Daarom zegt de Here alzo: „Aangaande de profeten, die in Mijnen Naam profeteren, daar Ik hen niet heb gezonden en die evenwel zeggen: Daar zal geen zwaard, noch honger in dit

land zijn: die profeten zullen door het zwaard en door de honger verteerd worden." Jer. 14 : 15

In de heilige Qor'aan lezen wij:

„En indien hij tegen Ons sommige der gezegden had verzonnen, zouden Wij hem bij de rechterhand hebben gegrepen. Vervolgens zouden Wij zekerlijk zijn hartader hebben afgesneden. En niet één uwer zou Ons van hem hebben kunnen tegenhouden." 69 : 44—47

Uit de godsdienstgeschiedenis blijkt, dat dit geen loze bedreigingen waren. Zoals in de tijd der apostelen Theudas en Judas (zie Handelingen 5), zo vonden ook in de Islamietische geschiedenis ongeveer 40 personen de dood, die valselijk beweerden openbaringen van God ontvangen te hebben. Hun volgelingen werden verstrooid en alles wat zij waren begonnen werd vernietigd.

Wanneer wij nu Hazrat Ahmads levensgeschiedenis bestuderen, dan blijkt ons, dat er pogingen te over zijn gedaan, om hem een ontijdig einde te doen sterven. Zijn tegenstanders poogden dit te bereiken, zowel door middel van hun eigen handen, als wel langs gerechtelijke weg. Zelfs wensten zij hem te kruisigen. Ook had hij reeds voorspeld, dat hij volgens Gods openbaring aan hem er voor zou worden gespaard, te sterven door onreine mensenhanden, doch dat hij een natuurlijke dood zou sterven. Het feit, dat dit dan ook is geschied, is een bewijs te meer voor zijn profeetschap Gods.

4. Het in vervulling gaan van de Profetieën.

Een sterke en duidelijke toetssteen ten opzichte van iemands profeetschap is de vervulling van zijn voorspellingen. In de bijbel staat geschreven:

„Wanneer die profeet in de naam des Heren zal

hebben gesproken en dat woord geschiedt niet en komt niet; dat is het woord, dat de Here niet gesproken heeft; door trotsheid heeft die profeteet gesproken, gij zult voor hem niet vrezen."

Deut. 18 : 22

En in de heilige Qoraan vinden wij:

„De kenner van het ongeziene: en Hij openbaart Zijn geheimen aan niemand, behalve aan hem, die Hij tot gezant kiest." 72 : 26

Volgens deze woorden uit beide heilige Schriften vinden wij in het in vervulling gaan van voorspellingen een bewijs ten gunste van hem, die deze voorspellingen deed. **De profetieën zelf echter moeten ook aan verschillende voorwaarden voldoen.**

Allereerst moeten ze in groten getale worden gepubliceerd. **Bovendien** moet de voorspeller zijn voorspelling niet uit bijkomstige omstandigheden kunnen afleiden. **Tenslotte** moeten ze zowel de directe als een verre toekomst betreffen. Dit zijn regels, welke ons het gezonde verstand aangeeft. Hoe staat het nu met de profetieën van Hazrat Ahmad, gedaan tussen 1876 en 1908?

Hun aantal loopt in de duizenden. Ze werden van tevoren door hem gepubliceerd en toen ze werden vervuld, schreef hij sommige op in een boek, zijn tegenstanders uitnodigend, ze te onderzoeken. Zo deelde hij verschillende profetieën aan zijn Hindoese vrienden mede, welke later hun vervulling hebben bevestigd. Wij willen er hier enkele van bespreken.

a. Hij stond geheel alleen, toen hij beweerde, de Messias en Mahdi te zijn en alle Moslims en Christenen waren tegen hem. Op dit tijdstip gaf God hem een belofte in de volgende woorden:

„Ik zal uw Boodschap tot aan het einde der aarde brengen."

Deze woorden zijn op een wonderbaarlijke manier vervuld. In vijftig jaren werd deze Boodschap overal verkondigd en honderdduizenden mensen hebben ze aanvaard. Haar uitnemendheid zal men inzien, door te letten op de omstandigheden, waaronder zij was gedaan. Hazrat Ahmad woonde in een klein dorpje, dat ver van de grote steden lag. Er waren geen verbindingen, zoals spoorwegen, telegraaf of telefoon. Hij was iemand, die geen universitair examen had afgelegd. Zijn grote tegenstander woonde elf mijlen van Qadian in Batala, een plaats, die men moest passeren om naar Qadian te gaan. Vaak liep deze tegenstander naar het station, om ieder, die in Batala kwam, om verder te gaan naar Qadian, daarvan af te houden. Desondanks zetten de mensen hun reis voort, en aanvaardden de boodschap van de beloofde messias. In weerwil van de pogingen der tegenstanders van Hazrat Ahmad werd deze profetie zonneklaar vervuld.

b. Er was een zekere Moslim Maulvi Charagdin genaamd, die voorspelde, dat Ahmad binnen korte tijd zou sterven, zonder iemand achter te laten, die hem zou kunnen opvolgen. God heeft deze lastering door de feiten weerlegd en openbaarde aan Hazrat Ahmad, dat deze man, die zelf twee zonen had, zou sterven en ontworteld worden. Zo geschiedde het ook inderdaad. Na enige jaren stierf hij en zijn zonen, zonder nazaten achter te laten. Zo was ook deze profetie duidelijk vervuld.

c. Toen er nog geen spoor van pest in Indië viel te ontdekken, gaf God Hazrat te kennen, dat een vreselijke ziekte het volk zou verdelgen, daar het leefde als de beesten. Er verstreek enige tijd en men noemde deze profetie reeds vals. Hazrat vermaande echter de mensen en zeide: „**Waarom vreest gij niet, wacht, de tijd is nabij gekomen. Doet boete en gij**

zult worden gered." Enige maanden later kwam de pest en bracht grote vernietiging in het land.

d. Ook was hem voorspeld, dat de pest zijn huis niet zou binnengaan en dat een ieder, die daar onderdak had, gespaard zou blijven. Hoewel rondom het huis de pest woedde, werd ook deze profetie letterlijk vervuld. In Hazrats huis stierf zelfs geen muis aan de pest. Eén van Hazrats volgelingen, geen sterk geloof hebbende, kreeg koorts en was zeer bevreesd. Hazrat Ahmad kwam hem troosten met de woorden: „Maulvi Sahib, vrees niet. Dit is niet de pest, want, indien gij die krijgt en sterft, ben ik niet van God." Zo sterk was het vertrouwen, dat Hazrat Ahmad in zijn eigen profetieën had. Inderdaad bleek de koorts ongevaarlijk en niets met de pest uitstaande te hebben.

e. Een Hindoe, Laikhraam genaamd, beledigde vaak de heilige Profeet van de Islam, waarop Hazrat Ahmad hem verzocht, zijn mond niet tegen een heilige Gods te openen. De man stoorde zich echter niet aan dit verzoek. God openbaarde toen aan de profeet, dat deze man binnen zes jaren zou worden gedood, wanneer hij zich niet beterde en dat men zijn moordenaar nimmer zou vinden.

Laikhraam, deze voorspelling niet gelovende, werd nog brutaler en profeteerde op zijn beurt tegen Ahmad, zeggende, dat deze binnen drie jaren zijn einde zou vinden, zonder iemand na te laten, om zich zijner te herinneren.

Drie jaren verstreken, doch Hazrat stierf niet en werd ook niet gedood. Zijn zending bloeide en honderdduizenden mensen aanvaardden hem. Zo bleek dus Laikhraams profetie vals, terwijl hij zelf er getuige van was.

Deze zelf echter werd in de loop van het vierde jaar door één van zijn eigen volgelingen, welke hij zeer

lief had, gedood. De dader bleef onvindbaar. En deze profetie was zeer duidelijk vervuld.

f. Er zou een lezing worden gehouden over verschillende godsdiensten. De afgevaardigden dier religies zouden komen om hun beginselen uiteen te zetten. Ook Hazrat Ahmad stelde zijn lezing op en hij ontving een **openbaring Gods, dat deze zou uitmunten boven die van de anderen.** Deze openbaring werd vooruit gepubliceerd, tot bezorgdheid van sommigen uit Ahmads volgelingen. Het publiek, dat de lezing zou bijwonen, was namelijk Hazrat Ahmad niet goed gezind. Toen echter de bijeenkomst werd gehouden bleek het uit de reacties van dat publiek echter overduidelijk, dat Hazrats werk in alle opzichten uitmuntte boven dat der anderen.

g. Hazrat Ahmad had slechts een weinig Arabisch geleerd van privé-onderwijzers. Toch schreef hij een boek in het Arabisch en daagde zijn tegenstanders uit, een dergelijk werk te schrijven in even uitmuntend Arabisch. Deze uitdaging werd aan zeer voor-aanstaande en geletterde personen in Arabië en Egypte toegezonden. Hazrat had echter reeds vooruit aangekondigd, **dat niemand dit boek zou kunnen benaderen,** daar hem dit door God was geopenbaard. En inderdaad slaagde niemand van zijn tegenstanders er in, hem beschaamd te maken in dit opzicht. Zo ging in vervulling wat God zijn dienaar had geopenbaard.

De lezer moge begrijpen, dat dit slechts een uiterst kleine greep is uit de grote aantallen profetieën van Hazrat Ahmad (de vrede Gods zij met hem), die in overeenstemming met zijn openbaringen in vervulling gingen. Het op zo een duidelijke wijze in vervulling gaan van talrijke profetieën van Hazrat Ahmad toont duidelijk aan, dat hij door God gezonden was volgens het criterium van de Bijbel en de Qoraan.

5. Het succes van de Profeet.

Het succes van een profeet is eveneens het bewijs van zijn waarachtigheid. Volgens de geschriften slaagt een ware profeet Gods wèl in zijn missie, een valse profeet echter niet.

In de bijbel staat:

„Maar hij antwoordende, zeide: „Alle plant, die mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden”.“ Matth. 15 : 13

„En nu zeg ik ulieden, houdt af van deze mensen en laat ze gaan; want indien deze raad of het werk uit mensen is, zo zal het gebroken worden. Maar indien het uit God is, zo kunt gij dat niet breken, opdat gij niet misschien gevonden wordt, ook tegen God te strijden.”

Hand. 5 : 38—39

In de heilige Qoraan lezen wij:

„Waarlijk, Wij helpen Onze apostelen en degenen, die geloven in het leven dezer wereld en ten dage, als de getuigen zullen opstaan.”

40 : 51

„God heeft geschreven: „Voorzeker zullen Ik en mijn gezanten de overwinnaars zijn”.“

58 : 21

Wanneer wij nu met dit beginsel voor ogen, nl. dat een valse profeet geen succes kan hebben, de geschiedenis der Ahmadiyya gemeenschap bezien, dan kunnen wij niet anders dan tot de conclusie komen, dat deze boom door de Almachtige God is geplant en geen voortbrengsel van de gedachten der mensen is. De onweerlegbare en door ieder te constateren feiten zijn de volgende:

Toen in 1889 Hazrat Ahmad beweerde, de „Beloofde

Gods" te zijn, gekomen, om de mensheid te leiden, waren alle mensen tegen hem en trachtten hem te bestrijden en zijn werk te vernietigen. Zij zouden dit ook gekund hebben, indien hij niet door God gezonden ware. Maar wie slaagde: Ahmad of zijn tegenstanders?

Binnen enige jaren verspreidden zijn volgelingen zich over de gehele wereld. Hun aantal kunt u nagaan aan de bedragen, welke jaarlijks door hen worden gestort. De gemeenschap heeft zendingsposten over de gehele wereld, welke in sommige landen Moskeeën hebben gebouwd. Voor het verspreiden van de Islam besteedt de Ahmadiyyabeweging jaarlijks ongeveer twee miljoen rupees, mede bestemd voor het onderwijs enz. en deze som wordt elk jaar groter. Buiten India en Pakistan zijn bijna 100 zendingsposten. Vele scholen werden opgericht in Afrika en Indië. U kunt zich een voorstelling maken van de omvang der beweging, wanneer u bedenkt, dat op de jaarlijkse bijeenkomsten 45.000 mensen aanwezig zijn, die 3—8 dagen te Rabwah, het Centrum van de Beweging, verblijven. Voor die dagen behoeven zij zelf niets te besteden, alle kosten, tot verblijfkosten en medische hulp toe, worden door de centrale gemeenschap gedragen.

Het eens zo tere plantje is een machtige boom geworden, welks takken tot in de hemel reiken, terwijl de wortels rotsvast in de grond zijn gedrongen. Geen storm kan hem ontwortelen. Allerlei vogelen hebben in deze takken hun nesten gebouwd en een veilige schuilplaats gevonden.

Is dit geen bewijs van de waarachtigheid van Hazrat Ahmad als Gods boodschapper en profeet, geef mij dan een voorbeeld uit de geschiedenis van een valse profeet, welke zo'n succes boekte? Ja sterker, geef mij een voorbeeld van een profeet, vals of waar, die zulk een succes boekte in zo'n korte tijd van nauwe-

lijks 60 jaren, behalve de heilige profeet Mohammad.

6. Aan de vruchten kent men de boom.

Jezus zegt: „Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen.”

Matth. 7 : 15—16

God zegt in de heilige Qor'aan:

„Hebt gij niet overwogen, hoe God een gelijkenis van een goed woord voorstelt: het is als een goede boom, welks wortel stevig is en welks takken hoog zijn, zijn vruchten in elk jaargetijde met het verlot van zijn Heer voortbrengende. En God stelt de mensen gelijkenissen voor, opdat zij gedachtig zullen zijn. En de gelijkenis van een slecht woord is als een slechte boom, die van het oppervlakte der aarde uitgetrokken is; hij heeft geen vastheid.” 14 : 24—26

Volgens deze woorden mogen wij zeggen, dat de handelingen van de volgelingen eens profeten vóór of tegen zijn woorden zullen getuigen. Wij kunnen dus Ahmads waarachtigheid ook toetsen aan de handelwijze zijner volgelingen. Zijn zij ten goede veranderd en is er iets in hen, dat niet in anderen te vinden is, dan is het zeker, dat hij van God is. Mijn vrienden mogen nu de vruchten van de verschillende bomen, ik bedoel natuurlijk de volgelingen van de verschillende profeten, naar voren brengen. Kies daaruit de beste en vergelijk ze met de volgelingen van Hazrat Ahmad. Ik ben er van overtuigd, dat gij zijn volgelingen zult bevinden, de beste te zijn. Ten einde dit aan te tonen, heeft het hoofd van onze Beweging, de tweede opvolger van Hazrat Ahmad, de volgende uitdaging opgesteld, opdat de naar waarheid zoeken-

de gemakkelijk kan zien, wie de gemeenschap met God heeft. Hij schrijft:

„Wij nodigen allen, die de waarheid liefhebben, tot welke religie zij ook behoren, uit, hun aandacht te richten op het gouden principe: Men kent de boom aan zijn vruchten. De Qor'aan brengt zijn vruchten voort in alle tijden en zij, die er aan zijn toegewijd, worden de ontvangers van Goddelijke openbaring en God manifesteert Zijn macht door hen. Waarom zouden wij niet bij ons zoeken naar waarheid bijstand zoeken, niet alleen van gezond verstand en overweging, maar ook van het beschouwen der vruchten, welke andere heilige Geschriften voortbrengen?

De wereld zou er metterdaad door worden geholpen in zijn zoeken naar waarheid, indien de Christenen, de Paus of andere hoge kerkelijke waardigheidsbekleders er toe konden brengen, de door hen ontvangen openbaringen tegenover de door mij ontvangene te stellen, ten einde vast te stellen, welke hiervan werkelijke manifestaties zijn van Gods macht en kennis.

De Paus en andere Kerkvoogden, wier voorgangers, Jezus' vreedzame leerstellingen ten spijt, er steeds op uit waren, het Christendom aan te vuren tot kruistochten tegen Moslimstaten, moesten maar al te begerig zijn, om deel te hebben aan deze geestelijke kruistocht. Indien zij geneigd zouden zijn, of er door hun volgelingen toe zouden kunnen worden gebracht, deze uitnodiging te aanvaarden, dan konden dit blijken werkzame middelen te zijn, om de geestelijke kwalen te genezen, waaraan het mensdom zo lang heeft geleden.

De Majesteit en de Macht van God zouden zichzelf op een buitengewone wijze manifesteren en zouden 's mensen geloof helpen bevestigen en zijn geestelijke ontwikkeling leiden."

Mirza Mahmud Ahmad.

Khalifa-tol-Massiah II

Ontleend aan: „Introduction to the Study of the Holy Quran."

Leer- en geloofspunten van de Ahmadiyya Beweging.

1. God.

De grondslag van het geloof is het bestaan van God, Enig en Almachtig, de Schepper en Onderhouder van het heelal. Geen deelgenoot kent Hij en alles, wat zich bevindt op de aarde, in de wateren en boven in de hemelen en al wat daartussen is, Zijn schepsel, geschapen voor Zijn dienaren, de mensen. Daarom is het de mens slechts mogelijk, Hem alleen te aanbidden. Hij is volmaakt in al Zijn eigenschappen en er is niemand, Hem in enig opzicht gelijk. Geen volk op aarde wordt gesteld boven het andere, slechts hij, die Hem oprecht zoekt, nadert Hem. Hij openbaart Zijn Wil heden ten dage, gelijk Hij dit ook deed in het verleden. Geen menselijke beperkingen van tijd, ruimte en geest deren Hem. Hij is **noch zoon, noch vader**, omdat alles wat bestaat slechts Zijn schepping is en Zijn Naam prijst.

Hij is de Vergevensgezinde en de Barmhartige, maar Zijn vergevingsgezindheid druist niet in tegen Zijn rechtvaardigheid. Hij behoeft geen onschuldige in plaats van de zondaren te doden. Hij vergeeft wie hij wil en bestraft wie het verdient.

2. Godsdienst.

Alle godsdiensten zijn oorspronkelijk van God afkomstig en niet een product van de menselijke gedachten, veroorzaakt door evolutie. Godsdienst is slechts één. De verscheidenheid in de vormen hier van is een gevolg van de steeds toenemende degeneratie van de opvatting over de boodschap, door God aan de mensen gezonden omtrent de enige Godsdienst. Wij bezien het zo, dat de boodschap, door de verschillende profeten en boodschappers Gods aan hun eigen volkeren gebracht, steeds dezelfde inhoud bevatten, één grondwaarheid dus en dat deze nimmer verschilde. De toepassingen echter zoals die aan de volkeren werden geleerd waren verschillend al naar de rijpheid en geaardheid van deze volkeren. Men bedenke goed, dat deze in die tijd nog gescheiden van elkander leefden. Toen echter de verschillende volkeren hoe langer hoe meer gelegenheid kregen, met elkander in verbinding te komen, ontstond de behoefte aan een universele leer. Toen bestond de noodzakelijkheid, de geopenbaarde waarheden met en door de kracht van God te verzamelen in één Boek, ten einde ook de mensheid in één geloof te verenigen. En dit is gebeurd in de vorm van de Qoraan en de Islam.

3. Profeten Gods.

Het profetenschap zal voortduren en een boodschapper Gods zal opstaan, indien dat nodig is, doch slechts hem, die zich dit waardig toont zal die zware opdracht ten deel vallen. Het is een dwaling om te geloven, dat nu geen profeet meer kan komen. De profeten Gods zijn zo nodig als het water, dat uit de hemelen nedervalt. Wij kunnen zonder het hemelse water niet leven. De mens vervalt nog steeds en daarom is er om hen te leiden een boodschapper

nodig. Maar nu zal er geen profeet komen, die geen volgeling van de heilige profeet Mohammad is.

4. Het leven op aarde.

Het leven op aarde is slechts een deel van ons bestaan en daarom moet ons doel veel hoger liggen, dan de belangen dezer wereld. Ja, ons doel moet God alleen zijn en wij zijn hier op aarde om Hem te leren kennen en om Hem te leren zien door onze geestelijke ogen te openen. Zij, die innerlijk blind willen blijven zullen in het hiernamaals ook blind zijn en moeten een operatie ondergaan.

Dit moet geschieden, omdat alle mensen voor hetzelfde doel zijn geschapen en niemand verloren mag gaan. Alleen zal de weg voor hen, die de leerschool van dit leven niet wensen te volgen veel moeilijker zijn. Met andere woorden, de hel zal tijdelijk zijn, dus geen eeuwige verdoemenis.

5. Geen reïncarnatie of erfzonde.

Er is geen zielsverhuizing, reïncarnatie, of terugkeer van de zielen naar de aarde en evenmin doet een arm, gebrekkig of in ellende verkerend mens boete, of lijdt wegens zonden, in een vorig leven begaan. Zulke omstandigheden zijn de natuurlijke gevolgen van natuurlijke oorzaken en zij treden op, indien iemand handelt tegen de natuurwetten in, of indien iemands ouders dit deden.

Wordt men uiterlijk gestraft, als men zondigt tegen de wetten der stof of die van het leven, het is onze ziel, die de gevolgen draagt van onze zonden op geestelijk gebied. **De ziel groeit tegelijkertijd met het lichaam** en bestaat uit elementen, die evenzeer een voorbestaan hebben gehad als de elementen van ons lichaam. De ziel komt niet van buiten, maar ligt reeds verborgen in de eerste levenskiemen. **Iedere ziel is rein en er bestaat geen erfzonde.** Elke ziel is als een blank vel papier bij de geboorte en wordt

in haar bestaan a.h.w. beschreven met de invloeden, die zij ondervindt. Voor iedere daad, goed of slecht, is slechts hij verantwoordelijk, die ze verricht. Men wordt niet bestraft naar datgene, wat men nooit heeft gedaan of geweten.

6. Gelijkheid van de mens.

Alle mensen zijn gelijk. Het feit van de geboorte betekent voor niemand een verdienste en dit houdt in, dat niemand het recht heeft zich verheven te voelen boven een ander, wegens zijn geboorte in een bepaalde familie, een bepaald land of een bepaald ras. **Wij zijn allen broeders en zusters, kinderen van één Vader.**

Onderscheid tussen man en vrouw heeft op geestelijk gebied geen enkele betekenis en de een staat niet achter bij de ander. **Zij zijn als de wielen van één wagen**, die, ieder op een andere plaats, hun werk verrichtend, toch slechts één doel hebben.

7. Vrijheid van gedachten.

De waarheid zegeviert altijd en er is geen dwang in staat dit te verhinderen. Daarom mag er o.i. van dwang inzake godsdienst nimmer sprake zijn. Is er verschil van mening, dan is het toch nooit geoorloofd, een ander hierom lastig te vallen en te kwetsen. Een waarachtige belijdenis kan slechts uit vrije wil worden uitgesproken en geen uiterlijk middel kan hierop van invloed zijn, oorlog wel in de allerminste plaats.

8. Economisch stelsel.

Alles wat de aarde aan rijkdommen biedt, behoort Hem, Die alles heeft geschapen, toe. De schatten dezer aarde zijn ons derhalve slechts in onderpand toevertrouwd, opdat wij er een juist gebruik van zullen maken. Ook hierin dragen wij dus verantwoordelijkheid.

Daar de behoeften verschillend zijn, is economische gelijkheid onmogelijk. Hoewel wij er echter naar mogen en moeten streven onze economische behoeften te bevredigen, mag dit nimmer gebeuren op een wijze, welke een ander in zijn streven zou kunnen belemmeren. Slechts zó kan economische tevredenheid en economisch evenwicht ontstaan.

9. Jezus.

Jezus (vrede zij op hem) was een groot en oprecht profeet Gods.

Hij werd gezonden, om de verloren schapen van het huis Israëls te verzamelen en de Godsdienst van Mozes te zuiveren.

Hij werd vervolgd, gelijk vele andere profeten. Zijn vijanden slaagden er wél in om hem aan het kruis te doen slaan, maar niet om hem door die kruisiging te doden. Hij werd in bewusteloze toestand van het kruis afgenomen en in de rots, waar men hem had gelegd, door de bijstand zijner vrienden wederom tot bewustzijn gebracht. Hij vertrok van Jeruzalem en ontmoette zijn vrienden in het geheim gedurende enige tijd. Vervolgens verliet hij Palestina, om zijn zending te verkondigen aan de verstrooide stammen Israëls, welke verdeeld waren in de landen tussen Palestina en Indië.

Hij stierf in hoge ouderdom te Kashmir, alwaar zijn graf in liefdevolle zorg tot heden wordt bewaard.

10. Tweede komst van Jezus.

De belofte van de tweede komst van Jezus is vervuld in de persoon van Hazrat Ahmad, de stichter van de Ahmadijja Beweging (vrede zij met hem). Evenals de profetie van de wederkomst van Elias vervuld werd in de komst van Johannes de Doper. Niemand is ooit uit de hemel nedergedaald en dit zal ook nooit gebeuren.

Een uittreksel van de leerstellingen van Hazrat Ahmad (*vrede Gods ruste op hem*).

Weest vriendelijk en barmhartig jegens de schepselen Gods. Laat uw tong geen kwaad van hen spreken, noch uw handen hen verwonden. Verdrukt hen niet, maar doet uw best om hun goed te doen.

Spreekt geen trotse en ijdele taal tot wie dan ook, al is hij uw ondergeschikte of dienaar. Beledigt niemand, ook niet degene, die u beledigt. Wandelt op aarde in zachtmoedigheid en nederigheid en hebt medelijden met uw medemenssen, opdat gij door God moogt aangenomen worden. Er zijn velen, die uiterlijk zachtmoedigheid tonen, maar zij zijn innerlijk als roofzuchtige wolven. Er zijn velen, die er keurig uitzien, maar zij hebben de inborst van een slang. God kan geen genoeg met u nemen, voordat uw hart met uw tong overeenstemt. Als gij een hoge positie bekleedt, beroemt u niet op uw grootheid en ziet niet neer op de minder welgestelden, maar zijt barmhartig jegens hen. Als gij geleerd zijt, gaat niet prat op uw geleerdheid en veracht niet de onwetenden met ijdelheid, maar geeft hun een woord van vriendelijke raad. Als gij rijk zijt, beroemt u niet op uw rijkdommen en gedraagt u niet trots jegens de armen, maar dient en helpt hen. Mijdt de paden, die naar vernietiging leiden.

Gij kunt uzelf niet door schijnheiligheid redden, want uw Heer ziet de binnenste geheimen van uw hart. Kunt gij Hem dan bedriegen? Staat daarom oprecht voor Hem. Loutert uw harten van alle onzuiverheid.

Als gij wilt, dat God in de hemel behagen in u stelt, weest dan eensgezind onder elkander als tweelingbroeders. De grootste onder u is hij, die de overtredingen van zijn broeder vergeeft. Wee degene, die

niet vergeeft en in wraak volhardt. Zo iemand heeft geen deel in mij.

Toont vriendelijkheid jegens uw bedienden, uw vrouwen en uw arme broeders, opdat u genade in de hemel geschonken worde.

Het is u niet verboden, geneesmiddelen aan te wenden, of tot een vorm van geneeskundige behandeling over te gaan, maar het is u wel verboden, om hierin uw volle vertrouwen te leggen, want niets zal geschieden, dan hetgeen God wil.

Gij kunt niet als mijn volgelingen in de hemel erkend worden, voordat uw voetstappen het pad van oprechtheid betreden. Zegt uw vijf dagelijkse gebeden met uw gehele hart, u voor God vernederend en Hem zodanig vrezend, alsof gij Hem inderdaad ziet. Houdt u getrouwelijk aan het vasten om Gods wil. Degenen onder u voor wie de wet het voorschrijft moeten aalmoezen in overeenstemming met de aanwijzingen daarvan geven. Als de bedevaart naar Mekka voor u verplichtend is geworden en geen hinderpalen u in de weg staan, moet gij die ondernemen.

Doet goed, opdat gij er plezier in moogt krijgen en verzaakt het kwade, opdat gij het moogt haten. Weest er van verzekerd, dat oprechtheid de wortel van alle goedheid is, als de wortel niet is uitgedroogd, dan zal de daad welig tieren.

God Almachtig beveelt u in de Qor'aan om rechtvaardig te handelen, dat betekent: goed voor goed; en voorts om goed te doen, zelfs jegens hen, die jegens u geen goed gedaan hebben; en tenslotte, om goed te doen jegens uw medewezens met de vriendelijkheid van een bloedverwant, bijvoorbeeld met de vriendelijkheid van een moeder jegens haar kind. **Hija, die het liegen en bedriegen niet verzaakt, behoort niet tot mijn volgelingen. Hij, die zijn ouders niet eerbiedigt of hen niet gehoorzaamt in dat, wat**

juist is en niet in tegenspraak met de heilige Qoraan, of zich niet bekommert, om hen tot het uiterste te dienen, behoort niet tot mijn volgelingen. Hij, die niet vriendelijk en teder jegens zijn vrouw en haar familieleden handelt, behoort niet tot mijn volgelingen. Hij, die zijn buurman het allerbeste dat in zijn macht ligt weigert, behoort niet tot mijn volgelingen. **God verlangt van u, dat gij gelooft, dat er één God is, en dat Mohammad (mogen vrede en Gods zegeningen op hem rusten) Zijn profeet is, het zegel der profeten en de grootste onder hen.** Geen profeet kan na hem opstaan, dan alleen hij, die geestelijk in zijn kleding is gehuld, want de dienaar en de meester zijn gelijk één en de tak is niet onafhankelijk van de wortel. Daarom breekt hij, die in zijn meester opgaat en de titel van profeet ontvangt van God, het zegel van de profetie niet. Dit is gelijk de weerschijn van zichzelf. Dit is het geheim, waarover de heilige profeet sprak, in verband met de Beloofde Messias, die volgens hem in zijn graf begraven moet worden. Hij bedoelde klaarblijkelijk, dat hij dezelfde persoon is. Gelooft ook, dat Jezus, de zoon van Maria gestorven is. De heilige Qoraan spreekt in verschillende verzen over zijn dood.

(Review of Religions Vol. 1. 1902)

Vermaning tot alle Volkeren.

Een profeet Gods komt niet zonder doel. Hij komt, om de mensheid te verlossen, te verlossen, uit de nood, waarin zij verkeert of verkeren zal. Er is de laatste jaren veel gebeurd en er staat nog veel meer te gebeuren. Niet iets aangenaams, maar iets zeer verschrikkelijks; omdat de mensheid haar Schepper niet langer lief heeft. Het materialisme beheerst alles en de mens stelt het aardse, het wereldse leven als doel in plaats van middel. Zijn herkomst vergetend, stelt hij zich boven zijn Schepper.

God heeft Zijn boodschapper onthuld, wat het resultaat zal zijn van al deze goddeloosheid en wij geven diens waarschuwende woorden weer, opdat zij, die oren hebben, zullen luisteren en er naar handelen.

De waarschuwing dan luidt aldus:

„De dood zal zulk een verwoesting aanrichten, dat stromen van bloed zullen vloeien. Voorwaar, de verwoesting van de aardbodem zal zo groot zijn, als de mensheid nimmer heeft gekend. Vele plaatsen zullen worden omgekeerd en zulke toelen van verwoesting bieden, dat de mensheid zal denken, dat zij nooit bewoond waren.

De dagen zijn nabij, neen, ze staan voor de deur, dat de wereld een ongeëvenaard toneel van verwoesting zal zien. Niet alleen aardbevingen, maar nog andere rampen van hemel en aarde zullen de wereld bezoeken. Dit alles zal geschieden, omdat de mensen God hebben verzaakt en met hun gehele hart en ziel tot het wereldse zijn geneigd.

Indien ik niet was gezonden, zouden deze rampen nog voor enige tijd zijn uitgesteld, maar met mijn komst zijn de onzichtbare plannen van Gods toorn geopenbaard, want Hij zegt: „Voor dat een boodschapper is gezonden zullen de mensen niet worden bestraft.” Hun, die voor het aanbreken van de rampen zullen vrezen, zal barmhartigheid worden betoond.

O Europa, gij zijt niet veilig, noch gij, O Azië en gij, die de eilanden bewoont, geen zelfgemaakte godheid zal u op die dag helpen. Ik zie de steden vallen en bewoonde plaatsen tot ruïnes worden. Een tijd lang bleef Hij, de Ene, Enige God zwijgen, terwijl voor Zijn ogen de afschuwelijke werken werden gedaan, maar nu zal Hij Zijn gezicht met groot ontzag tonen.

Hore, wie oren heeft, dat de tijd niet ver meer is. Ik heb mijn best gedaan, de mensheid onder de bescherming Gods te verzamelen. Maar het is noodzakelijk, dat de geschriften vervuld zullen worden. Ik zeg U, waarlijk, de beurt van dit land nadert. De dagen van Noach zult gij wederom zien en het lot van Lots land zult gij met eigen ogen aanschouwen. Maar God is langzaam in Zijn toorn. Hebt berouw, opdat u barmhartigheid worde betoond. Hij, die God verlaat is een worm en geen mens en hij, die Hem niet vreest is een dode en niet meer levend.

En zie in zijn naam (Jezus) ben ik gezonden, ten einde op uw gebreken te wijzen en om te waarschuwen voor de dag, waarop de hemelen zullen schudden en de aarde zal beven. En hetgeen een mensenhand vervaardigde en wat hem goed scheen en waarop hij trots was, zal zijn ondergang bevorderen en des mensen handen arbeid zal hem vernietigen en de vruchten zijner werken zullen hem doden en waarin een mens zich zal verblijden zal hem het graf doen ingaan."

(Haqiqatul-Wahi, 1906) en (Jezus in Indië)

Hiermede hebben wij onze plicht gedaan en het ligt aan een ieder individueel over deze dingen na te denken. Veel hebben wij reeds gezien en wat over blijft zal zeker in vervulling gaan.

Weest niet bevooroordeeld, maar denkt na en handelt naar deze woorden, opdat gij moogt worden gered en de gehele mensheid met u.

Een korte geschiedenis van Hazrat Ahmad, *(vrede Gods ruste op hem).*

Hazrat Ahmad (vrede Gods ruste op hem) is geboren in 1835 te Qadian, Punjab, Indië. Zijns vaders naam was Mirza Ghulam Mortza, die een aanzienlijk man van die streek was. Ofschoon deze zelf geen interesse had in godsdienst en zijn gehele belang bij het wereldse berustte, liet hij zijn zoon een weinig Arabisch studeren met behulp van privé-onderwijzers, die Hazrat Ahmad enig elementair onderricht gaven. Hazrat Ahmads vader wilde, dat zijn zoon zijn voetstappen zou volgen, maar in dit opzicht aardde deze in het geheel niet naar zijn vader. Hij begon zich in godsdienstige vraagstukken te verdiepen en bracht dagen en nachten in de Moskee door. Op zijn 25ste jaar gedwongen, op een kantoor te Sialkot te werken, kwam hij in aanraking met andersdenkenden, met wie hij levendig van gedachten wisselde. Het was juist in deze tijd, dat zowel de Christelijke zendelingen als de Hindoes hun grote aanval op de Islam begonnen.

Daar Hazrat Ahmads vader hem in Qadian nodig had, moest deze naar zijn geboorteplaats terugkeren, waar hij o.a. zijn vaders belangen voor het gerechtshof had te verdedigen. Een afkeer hebbende van al deze strijdvrage en processen, zocht en verkreeg hij de kans, om meer te mediteren en zich in religieuze vraagstukken te verdiepen, zoekende naar de waarheid. Toen werd hem geopenbaard, dat de Islam de ware godsdienst is en dat allen die deze bestreden zich op een verkeerde weg bevonden. Hij kreeg de ene openbaring na de andere, waardoor hij er spoedig van overtuigd was, dat de Islam de levende godsdienst is. In 1880 schreef hij een boek, genaamd: „Brahienul—Ahmadiyya”, dat in 50 delen zou verschijnen. In het eerste deel, waarin vermeld

staat, hoe hij door meditatie en godsopenbaring tot de conclusie was gekomen, dat alleen Islam de godsdienst is, die volmaakt mag worden genoemd, stuurde hij tevens een uitdaging de wereld in. Hij beloofde een beloning van 10.000 Rupees aan diegene, die kon aantonen, dat een andere godsdienst dezelfde schone eigenschappen bezat als deze welke hij Hazrat Ahmad in de Islam aantoonde. Ja zelfs, indien iemand dit maar voor een vierde gedeelte kon bewijzen, bleef de beloning van kracht. Men moet het verband tussen een stoffelijke beloning en een geestelijk vraagstuk niet miskennen. Immers er zijn mensen, die geen gelegenheid hebben, zich in een dergelijk probleem te verdiepen. Hun werd op deze wijze een grote vergoeding voor de bestede tijd aangeboden.

Maar, hoewel velen oorspronkelijk op de uitdaging beloofden in te gaan, zette geen hunner zijn plan door na het verdere verschijnen van Hazrats boek. En, zoals vanzelf spreekt waren de Moslims blij, dat er een voorvechter voor hen was gekomen.

In vleiende taal schreven sommigen hunner zelfs, dat er sedert de tijd van de Heilige Profeet Mohammad niemand zo voor de Islam in het strijdperk was getreden.

Hazrat Ahmads tegenstanders waren eenparig in hun oordeel betreffende zijn eerlijkheid en boven alle twijfel staande waarheidslievendheid. Zo werd hij meermalen als getuige voor het gerecht geroepen, om tegen zijn eigen familie te getuigen. Zijn woord werd als onomstotelijk juist geaccepteerd.

Inmiddels bleef hij openbaringen Gods ontvangen, waarin hem kleine en grote gebeurtenissen werden verklaard of van te voren aangezegd. In 1889 werd hem bevolen, te verklaren, dat hij de beloofde Messias was op wiens komst Moslims en Christenen wachtten. Hoewel hij liever niet in de openbaarheid trad, doch in innig contact met zijn Schepper in de

eenzaamheid wilde blijven, moest hij Gods bevel gehoorzamen. Derhalve verklaarde hij, dat hij de beloofde Messias was en dat Jezus noch lichamelijk in de hemel was opgenomen, noch zou terugkeren op aarde.

Deze verklaring ontketende een storm van tegenstand uit alle richtingen. De Farizeërs en Schriftgeleerden van deze dagen wilden deze opvattingen niet aanhoren, laat staan aanvaarden. Maar alle pogingen van zijn vijanden ten spijt, zette hij zijn verkondiging voort en velen aanvaardden zijn boodschap. Velen zagen ook in hun visioenen, dat de beloofde profeet was verschenen, gingen zoeken en aanvaardden Ahmad als zodanig, na hem ontmoet te hebben. Fel echter was de tegenstand, zowel van Christelijke zijde als van de kant der Hindoes. In de grote steden hield men debatten en lezingen. Ahmad en zijn toen nog kleine groep volgelingen maakten een moeilijke tijd door. Maar zij hielden vol. Ahmad zelf verzette een schier onmogelijke hoeveelheid werk. Hij schreef dag en nacht, boeken (ongeveer 84), blaadjes en vlugschriften. Hij hield voordrachten en ontving gasten en bleef dit doen tot het eind zijner gezegende dagen. In 1908 ging hij in tot de rust van zijn Schepper, voor Wiens heerlijkheid hij zozeer had geijverd. Hij had zijn taak volbracht, zoals hij zelf schreef en nogmaals mondeling bevestigde op een laatste vergadering in Qadian, Punjab, waaraan 700 mensen deelnamen:

„Ik was gekomen om een zaad te zaaien en dat heb ik gedaan en nu zal het groeien en bloeien en **niemand** zal in staat zijn, om dat tegen te houden.”

Straks zullen wij zien, in hoeverre ook deze profetie werd vervuld.

In hetzelfde jaar werd zijn opvolger gekozen, zijn eerste aanhanger, welke alles in het werk had ge-

steld voor de verspreiding van Hazrat Ahmads boodschap. Zijn naam was Noor-ul-Din (het Licht van de Godsdienst) en een Licht was hij inderdaad. Niemand, zelfs zijner tegenstanders, heeft ooit zijn geleerdheid ontkend. Helaas overleed hij reeds in 1914. Hierna verkoos de Ahmadiyya Beweging Hazrat Mirza Bashir-ul-Din Mahmud Ahmad, het huidige hoofd der Beweging als tweede opvolger van Hazrat Ahmad. Het is een zoon van de stichter. Onder zijn toegewijde en kundige leiding heeft de beweging zich wijd en zijd verspreid.

In 1914 was er slechts één missiepost buiten Indië, doch op het ogenblik zijn deze in ongeveer alle landen. Missieposten zijn gevestigd zowel in het Oosten als in het Westen. Zij bevinden zich in Indonesië, Malakka, Singapore, China, Birma, Ceylon, Iran, Syrië, Libanon, Palestina en West- en Oost-Afrika, waar de Islam en het Christendom elkander in nauw contact bekampen.

Ook echter in vele landen van Europa, zoals Spanje, Frankrijk, Nederland, Duitsland, Zwitserland en Engeland. Tenslotte is er een groot aantal posten in Noord- en Zuid-Amerika.

Reeds werden Moskeeën gebouwd in Amerika, Afrika en Londen en binnenkort hopen wij, indien Allah dat wil, een Moskee in Nederland op te richten. De grond hiervoor werd reeds gekocht. Zo is de beweging voornemens in alle landen van Europa Moskeeën te laten bouwen en zendingscentra te openen.

Het is nu 63 jaar geleden, dat de Ahmadiyya Beweging werd gesticht en men kan zich de gepresteerde arbeid bijna niet voorstellen.

De belofte Gods is onze garantie, dat in de komende tien jaren het succes nog veel groter zal zijn, waar ter wereld onze boodschap ook wordt verkondigd. Hoe deze boodschap luidt? Even eenvoudig als volkomen:

„Komt gij, die hongerig zijt, hier zult gij brood vinden, dat u zo zal verzadigen, dat gij nimmer meer hongert. Komt gij, die naar het hemelse water zoekt, hier is de nimmer uitdrogende bron en de fontein, die uw dorst geheel zal lessen.

Komt en prijst Uw Heer, die ook voor U het water deed nederdalen, dat eeuwig leven geeft. De tijd gaat voorbij, benut hem dus voor het heil uwer zielen.”
Moge God de Almachtige ons allen het rechte pad doen bewandelen.

Amin Ja Rabb'al Alamien

Voor nadere inlichtingen schrijve men aan:

De Ahmadiyya Moslim Missie in Nederland
Prinses Mariestraat 34 — 's-Gravenhage, Tel. 180751